

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 004858 15 Uvp
Banjaluka, 14.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi H.DŽ. iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 21.03/952.1-385/14 od 16.09.2014. godine tužene Republičke uprave. B.L., u predmetu brisanja iz posjeda na nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 004858 14 U od 12.02.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.02.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Uprave. B. broj 21.14/952.1-19/13 od 31.03.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca za brisanje iz posjeda na k.č... br. upisane u list nepokretnosti broj ... K.O. B. korisnika N. (S.) V.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je pravilno postupila tužena kada je ostavila na snazi prvostepeno rješenje od 31.03.2014. godine, kojim je odbijen zahtjev tužioca za brisanje upisa posjeda N.V. na k.č. br. ... upisanoj u list nepokretnosti broj ... K.O. B., budući da iz rezultata dokaznog postupka proizilazi da je N.V. upisan kao korisnik ove nepokretnosti u postupka izlaganja koji je proveden u skladu sa odredbama ranijeg Zakona o premjeru i katastru nepokretnosti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 34/06, 110/08 i 15/10), kada je formirana predmetna k.č. br. 1922/2 koja u naravi predstavlja porodičnu stambenu zgradu izgrađenu na osnovu urbanističke saglasnosti broj 04-364-107/97 od 18.11.1997. godine i građevinske dozvole broj 04-361-1/98 od 05.05.1998. godine, koje su N.V. izdali nadležni organi O.B. i koji pravni akti su i dalje na snazi. Sud je iznio stav da se zakonitost postupanja tužene i prvostepenog organa ne može dovesti u sumnju nespornim činjenicama da je predmetna parcela nastala od k.č. br. ... K.O. B. (stari premjer K.O. P.) ukupne površine ..., koja se u ranijem katastru zemljišta vodila u p.l. broj ... K.O. B. na imenu tužioca, a koja je od istog bila preuzeta rješenjem Opštine. B. broj 01-022-79/97 od 11.09.1997. godine i dodjeljena N.V. radi individualne stambene izgradnje, niti na zakonitost postupanja tužene i prvostepenog organa može uticati takođe nesporna činjenica da je to rješenje SO B. broj 01-022-79/97 od 11.09.1997. godine poništeno presudom Okružnog suda u Bijeljini broj U-43/03 od 25.12.2006. godine, koja je i provedena u katastarskom operatu 2007. godine na način da je zemljište ponovo upisano kao posjed tužioca, a što konačno znači da tužilac traženo pravo može ostvariti samo u parničnom postupku, svojinskom ili državinskom tužbom.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede propisa o postupku koje su od

uticaja na rješavanje stvari, te povrede materijalnog prava. Pobija stav suda da na predmetni upravni postupak nije od uticaja činjenica da je presudom Okružnog suda u Bijeljini broj U-43/03 od 25.12.2006. godine poništeno rješenje Opštine B. broj 01-022-79/97 od 11.09.1997. godine, kojim je sporno zemljište preuzeto od tužioca i dodjeljeno N.V., jer ovo znači da investitor N.V. nema riješene imovinsko-pravne odnose, zbog čega je kod O.B. u toku obnova postupka izdavanja urbanističke saglasnosti i građevinske dozvole, što je izgubio iz vida nižestepeni sud pa je obrazloženje presude nerazumljivo, pri čemu se iz uvoda iste vidi da je izricanju presude prisustvovao N.V., a ne i tužilac. Osim toga sud zanemaruje i odredbe Zakona o građevinskom zemljištu koje propisuju da raniji vlasnik ima pravo na naknadu za preuzeto građevinsko zemljište, pri čemu u konkretnom slučaju tužiocu nije isplaćen ni pfening za ovo zemljište na kojem je investitor podigao objekat, pa se može reći da je isto tužiocu bukvalno ukradeno i to uz blagoslov organa uprave. Konačno pobija stav suda da tužilac u okviru ovog upravnog postupka ne može ostvariti traženo pravo iz razloga što je N.V. upisan kao korisnik nepokretnosti u postupku izlaganja provedenom po ranijem propisu, jer se postupak izlaganja, niti bilo koji drugi, nije mogao voditi dok god je zemljište pod sporom. Zbog navedenog predlaže sudu da zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužena u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice, V.N., u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan. Ističe da tužilac u provedenom upravnom postupku i upravnom sporu vidi nekakvu urotu, a njegove sumnje idu tako daleko da zaključuje da je N.V. bio prisutan izricanju presude, što se nije desilo, a ni moglo desiti jer sud nije otvorao raspravu u ovom upravnom sporu. Ne spori činjenicu da tužiocu za ovo zemljište nije isplaćena naknada, ali dodaje da isti ne iznosi šta je razlog tome, te ne kazuje da mu je N.V. predlagao i predlaže da sporazumno riješe pitanje pravične naknade čak i za zemljište pod objektom na koje je izgubio pravo u skladu sa zakonskim propisima, ali što zainteresovano lice smatra svojom moralnom obavezom. Međutim, suština je u tome da tužilac nikada nije htio da prihvati činjenicu da se zakonski (a i sa moralne strane bi to bilo nepravično, jer je objekat mnogo veće vrijednosti od zemljišta) ne može tražiti rušenje objekta koji je zainteresovano lice izgradilo uz pribavljanje svih potrebnih dokumenata, pri čemu su istekli i rokovi u kojima se tako nešto moglo tražiti. Dakle, što se tiče naknade ponavlja da ona nikad nije bila sporna i da je on uvijek bio spreman da plati pravičnu naknadu za zemljište, ali da ne može da pristane na rušenje objekta, pri čemu ta naknada mora biti utvrđena u redovnom postupku primjenom odredaba Zakona o eksproprijaciji i Zakona građevinskom zemljištu. Dodaje da ne razumije svrhu i razlog vođenja ovog postupka, kada je tužiocu Okružni sud u Bijeljini dao jasne upute na koji način može zaštititi i ostvariti svoja svojinska i državinska prava, pa zbog navedenog predlaže sudu da zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da se tužilac dana 24.01.2013. godine obratio prvostepenom organu sa zahtjevom za brisanje iz posjeda N.V. na spornom zemljištu, koje je označio prema podacima iz katastra zemljišta koji je van službene upotrebe od 26.07.2010. godine, kada je na snagu stupio katastar nepokretnosti za K.O. B. i to na osnovu rješenja Republičke uprave broj 21.03/952.1-305/10 od 28.04.2010. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 69/10), o čemu je tužioca poučio prvostepeni organ u aktu od 31.03.2013. godine kojim je naloženo uređenje zahtjeva. Tužilac je postupio po ovom nalogu,

te se podneskom od 12.02.2013. godine decidno izjasnio da traži brisanje upisa N.V. na k.č. br. ... upisanoj u list nepokretnosti broj ... K.O. B., koja odgovara parceli ranije oznake broj ... koja je od tužioca preuzeta rješenjem Opštine B. broj 01-022-79/97 od 11.09.1997. godine i data N.V. radi izgradnje, iz razloga što je to rješenje o preuzimanju i dodjeli radi individualne stambene izgradnje poništio Okružni sud u Bijeljini presudom broj U-43/03 od 25.12.2006. godine.

Postupajući po ovom zahtjevu prvostepeni organ je proveo dokazni postupak u kome je utvrdio da je predmetnom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj U-43/03 od 25.12.2006. godine poništeno rješenje Opštine B. broj 01-022-79/97 od 11.09.1997. godine, te da je ista presuda provedena u katastarskom operatu u toku 2007. godine, pa je parcela k.č. br. ... ponovo upisana na tužioca, ali da to sve nije od uticaja na konkretni zahtjev tužioca vezan za novoformiranu k.č. br. ... K.O. B., budući da je ona upisana u list nepokretnosti broj ... K.O. Bratunac u okviru postupaka izlaganja koji je proveden i okončan 2010. godine u skladu sa odredbama člana 19. do 22. Zakona o premjeru i katastru nepokretnosti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 34/06, 110/08 i 15/10), što je ispravno zaključivanje, koje je tužena osnovano podržala osporenim aktom. Suštinski prvostepeni organ i tužena pravilno zaključuju da je u okviru tog postupka izlaganja izdvojena i formirana kao posebna katastarska čestica k.č.br... (u naravi individualna stambena zgrada), jer ju je N.V. izgradio 1998. godine nakon dobijene urbanističke saglasnosti broj 04-364-107/97 od 18.11.1997. godine i građevinske dozvole broj 04-361-1/98 od 05.05.1998. godine, koje su mu izdali nadležni organi O.B., a što tačno znači da se ista kuća u tom postupku izlaganja 2010. godine, a ni u ovom upravnom postupku, nikako nije mogla upisati na tužioca, odnosno brisati sa imena N.V., što je bio predmet konkretnog zahtjeva tužioca iz 2013. godine.

Zbog navedenog je pravilan konačni zaključak suda iz pobijane presude da tužilac traženo pravo na ovoj nepokretnosti ne može ostvariti u upravnom postupku, nego isključivo svojinskom ili državinskom parnicom kod nadležnog osnovnog suda, ukoliko za to ima ekonomskog interesa jer se ovdje sada može govoriti i o građenju na tuđem zemljištu, pri čemu u spisu postoji dokaz da tužilac već vodi parnicu kod Osnovnog suda u Srebrenici pod brojem 82 0 P 010586 13 P protiv Opštine B. radi naknade štete zbog nezakonitog oduzimanja predmetnog zemljišta, a čiji ishod u konačnosti može riješiti imovinsko-pravne odnose između tužioca i zainteresovanog lica.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić